

Preizkusi

Jared je vedel, da je na njegovi strani Jezus Kristus.

Noelle Lambert Barrus
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v Franciji.

Jared je na igrišču preigral žogo. Tekali so okrog njega in slišalo se je škripanje športnih copat na tleh.

»Odkrit sem!« je vzkliknil Gabriel.

Jared je žogo podal Gabrielu in še naprej tekal.

Potem mu je Gabriel žogo vrnil. Jared je žogo vrgel v obroč.

KOOOŠ!

Zadetek!

»Dobro opravljeno, Jared,« je po tekmi rekel trener. »Veš, preizkusi za območno moštvo so čez dva tedna.«

Jared se je nasmehnil. Samo nekaj igralcev so povabili na preizkuse za tisto moštvo.

»Preizkusi bodo v nedeljo,« je rekel trener. »Misliš, da boš lahko prišel?«

Jaredovo navdušenje je pošlo tako hitro, kot je nastalo.

»V nedeljo?« je vprašal Jared.

»Da. Bo to problem?«

Jared je razmišljal o tem. Zanj je bila to priložnost, da bi igral v res dobrem moštvu! Toda ob nedeljah je šel v cerkev in se osredotočil na Odrešenika.

»Zame so nedelje poseben dan,« je rekel Jared. »A o tem se bom pogovoril s starši.«

Tisti večer je Jared s starši sedel na svoji postelji. Med premišljevanjem je v zrak metal žogo. »Resnično si želim na preizkus za to moštvo,« je rekel mami in očku. »A tega nočem narediti v nedeljo. Vem, da je Bog pomembnejši od košarke.«

»Kako ti lahko pomagava?« je vprašala mami.

Jared je v rokah vrtel žogo. »Ali lahko skupaj molimo?«

Košarkaško žogo je odložil in pokleknil z mami in očkom.

»Dragi nebeški Oče,« je rekel, »resnično, *resnično* bi rad šel na preizkus za to košarkaško moštvo. Toda preizkus je v nedeljo! Vem, da je nedelja dan, posvečen tebi. Kaj lahko storim?«

Po molitvi je bil Jared potolažen.

»Kako se počutiš?« je vprašala mami.

»Ne bom šel, če bodo preizkusi v nedeljo,« je rekel. »A imam občutek, da bo vse v redu.«

Dva dneva kasneje je Jaredova mama dobila e-pismo. Pisalo je, da so preizkusi prestavljeni na soboto!

Jared lahko gre na preizkus in ohrani sabbat svet! Vedel je, da je nebeški Oče uslišal njegovo molitev.

Naslednja dva tedna je Jared vadil košarko, kolikor je mogel. Ko je napočil veliki dan, je Jared naredil vse po svojih najboljših močeh. Med igro je hitro tekal, zadel večino metov in navijal za soigralce.

»Naslednji igralci bodo nadaljevali s preizkusi za moštvo,« je rekel trener po prvem krogu. »Prosim, poslušajte, da boste slišali svoje ime.«

Jaredovo srce je glasno bilo. Trener je povedal eno ime. Potem še eno. In še eno. Jared je začutil, da mu je upanje, da se bo uvrstil v moštvo, upadlo.

Kmalu je trener zaključil z naštevanjem. Jaredovega imena ni povedal. Jared ne bo napredoval v naslednji krog preizkusov.

Jared je sedel na klopi pred telovadnico in strmel v svoje športne copate. Tako trdo je delal. Toda zdelo se je, da je bilo vse njegovo delo zaman.

Ko ga je mami prišla iskat, je Jared zmajal z glavo. »Ni se mi uspelo uvrstiti v moštvo.«

Mami ga je močno objela. »Žal mi je, da se ni zgodilo, kakor smo si želeli,« je rekla.

Jared je globoko zajel sapo. Potem ga je prešinila tolažilna misel.

»Stvari se ne bodo vselej izšle, kakor želim,« je rekel. »A Jezus Kristus točno ve, kako se počutim. Na moji strani je.«

Mami se je nasmehnila. »Prav imaš! On ve, kako se počutiš.«

Tudi Jared se je nasmehnil. Še vedno je bil žalosten, vendar se je počutil bolje, ker je vedel, da Odrešenik razume, kako se počuti. Jared je vedel, da ga bo Jezus vselej ljubil in podpiral. ●

